

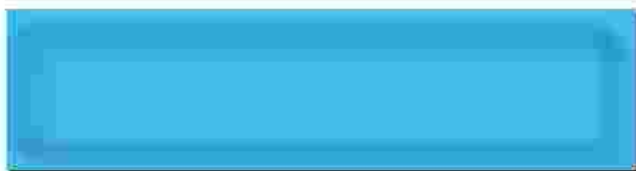
ایسوزندگی

ایسوزندگی، ایسوزندگی، ایسوزندگی
ایسوزندگی، ایسوزندگی، ایسوزندگی

ایسوزندگی، ایسوزندگی، ایسوزندگی، ایسوزندگی، ایسوزندگی

ایسوزندگی، ایسوزندگی، ایسوزندگی، ایسوزندگی، ایسوزندگی
ایسوزندگی، ایسوزندگی، ایسوزندگی، ایسوزندگی، ایسوزندگی

صفحه ۱

آموزش در بحران قسمت دوم

صفحه ۲ و ۳

نقش برنامه ریزی آموزشی در کنترل آسیب های اجتماعی و پدیده های نوظهور قسمت سوم

صفحه ۴ و ۵

علائم اختلالات هیجانی- رفتاری رایج در کودکان

صفحه ۶ و ۷

اثرات کرونا در بارداری برای جنین

صفحه ۸ و ۹

جراحی و چگونگی نابرابری اجتماعی

صاحب امتیاز: مرکز آموزش علمی- کاربردی شرکت تعاونی پیشخانان آئین زندگی

مدیر مسئول: نگار زمانی

سر دبیر: مریم نبی پیدهندی

هیئت تحریریه:

مهرنگیز میکائیلی، بهار رحیمی نصر آباد، مرده جانه، خلیل شیروانی

همکاران این شماره:

مرده جانه، خلیل شیروانی، علی اسلامبولچی مقدم، علی توری، فریده شهرکی

ویرایش: رویا بیدی

هماهنگی و روابط عمومی: مبینا آقا جان زاده

چاپ و تکثیر: مرکز آموزش علمی- کاربردی شرکت تعاونی پیشخانان آئین زندگی

رایانامه: aienezendegy@yahoo.com

تلفن: ۴۴۳۳۵۱۲۱

آدرس: بلوار اشرفی اصفهانی، ترسیده به هل همت، خیابان قموشی (هازک) شهرک همای جنوبی، مرکز آموزش علمی- کاربردی

شرکت تعاونی پیشخانان آئین زندگی

آموزش در بحران

قسمت دوم

در سال‌های اخیر نگاه ما به خود از «مدل اتمی» که در آن هر فردی بنا دانش کافی، ایزوله از محیط، آزاد و مستقل است تا کاملاً خودمختار عمل کند (مفهومی که در روستگری کلیدی بود)، به مدل «خود در تعامل» که طی آن فرد در بافتی از ایندولوژی‌ها و روابط اجتماعی تنیده شده و نگاهی ساختارگرایانه و پست‌مدرن به واقعیت و دانش دارد، تغییر کرده است (کتستیل، ۲۰۱۰).

بر همین اساس، به جای آنکه عاملیت خصیصه یا قابلیت فردی در نظر گرفته شود، پدیده‌ای در نظر گرفته می‌شود که از بازیگر اجتماعی و موقعیتی که در آن است، سر می‌زند (بیستا، پریستلی و رابینسون، ۲۰۱۵). در ادامه این مقاله بر تعامل بین یادگیرنده و فناوری بر عاملیت یادگیرنده متمرکز می‌شویم.

فناوری و عاملیت یادگیرنده در بحران

در پژوهش‌های گسترده‌ای که بنیان پژوهش‌های آمریکا (۲۰۱۸)، پژوهشکده کورنولز (۲۰۱۷) و دانشگاه هاروارد (فرگوسن، فیلپس، واکوب و فریدلتر، ۲۰۱۵) روی عاملیت یادگیرنده صورت داد، بیش از آنکه بر تعامل یادگیرنده با ابزار تمرکز باشد، به خصیصه‌های فردی و تعاملات اجتماعی (بین یادگیرنده و معلم و هماهنگی کادر آموزشی با یکدیگر) تمرکز شده و بر تعامل یادگیرنده و فناوری بیشتر درباره ابزارها و تجهیزاتی که استفاده می‌کنند و می‌زانی که قادرند از فرصت‌های بیرونی بهره ببرند، توجه شده است. آنچه از یافته‌های این پژوهش‌ها به دست آمده، با پژوهش ترکیبی بیسون (۲۰۱۱) بر نقش فناوری و خودمختاری در یادگیری هم‌راست است. تغییرات اعمال شده به وسیله فناوری، از آنچه در ابتدا طراحی با توجه به آن صورت گرفته بود، پیشی می‌گرفت، اما در یادگیری‌های خارج از کلاس (که آموزش با علاقه خودش به یادگیری مطلب مرتبط می‌پردازد)، آموزش به خود، و آموزش از راه دور، برخلاف نحوه استفاده از تجهیزات در فضای آموزشی، موقعیت‌هایی رقم می‌خورد که لزوماً به رشد عاملیت در یادگیرندگان نمی‌انجامد، بلکه خودمختاری و عاملیت یادگیرندگان را می‌طلبد. این یافته، با توجه به ادبیات پژوهشی روی عاملیت یادگیرنده به دور از انتظار نیست، چرا که در واقع یکی از پایه‌های اساسی عاملیت یادگیرندگان، تعامل آن‌ها با معلم مقتدر است (زاتر، شولتز، کریکنز، ۲۰۱۸؛ پژوهشگاه کور، ۲۰۱۷؛ فرگوسن، فیلپس، واکوب و فریدلتر، ۲۰۱۵). به نظر می‌رسد در دوره کووید ۱۹ آنچه به عاملیت افراد در تعامل با فناوری کمک می‌کند، بازگرداندن ساختار و اقتدار کلاس و معلم به فضای مجازی است.

اما اساساً فناوری چگونه می‌تواند در آموزش و پرورش در بحران مؤثرتر عمل کند؟ از آنجا که استفاده از فناوری در بحران‌های حاصل از خشونت، حوادث طبیعی، جنگ، همه‌گیری بیماری و... یکی از راه‌های ادامه آموزش کودکان در نظر گرفته می‌شود، پژوهش‌های متعددی روی آن انجام گرفته است. یکی از پژوهش‌های ترکیبی برجسته که سازمان نجات کودکان انجام داده، مؤثر بودن استفاده از فناوری برای آموزش در بحران را منوط به موارد زیر یافته است (توسن و ستارد، ۲۰۱۸، ص. ۸):

۱. وجود سخت‌افزار به‌تنهایی به‌یادگیری را در پی نخواهد داشت، بلکه مجموعه‌ای از عوامل در کنار هم به برون‌ده‌های یادگیری منجر خواهند شد. ابزار مورد استفاده باید با توجه به اصول پداگوژی مورد استفاده قرار گیرند و آموزش‌های اعمال شده بر آن‌ها لازم است

متناسب با مواردی همچون یادگیری فعال، درگیری و محتوایی که روی آموزش‌های قبلی سوار می‌شوند، طراحی شوند.

۲. برنامه‌هایی که سکوی عمل مناسب و سازگاری در اختیار می‌گذارند، می‌توانند معلمان را از خیلی از حاشیه‌ها آزاد سازند و به تعامل بیشتر آن‌ها با دانش‌آموزان کمک کنند.

۳. کودکانی که از طریق فناوری به یادگیری می‌پردازند، قادرند خودشان نحوه استفاده از آن را به نسبت سریع یاد بگیرند، بنابراین به حمایت جامعی برای کار با فناوری نیاز ندارند و بهتر است اجازه دهید درک جمعی خودشان را از فناوری در اختیار داشته باشد.

۴. حمایت عاطفی بزرگسالان و معلمان و پیگیری آن‌ها از آموزش‌های دانش‌آموزان، به درگیر شدن آن‌ها با محتوا منجر می‌شود.

۵. چگونگی استفاده از فناوری مهم‌تر از چوایی استفاده از آن است. بیشتر از اینکه محتوای آموزشی از طریق فناوری به دست کودک برسد، این اهمیت دارد که تعامل و ارتباط با معلم شکل بگیرد و از آن به عنوان راهی برای حمایت از یادگیری دانش‌آموز استفاده شود.

۶. نگرش و گرایش معلمان در میزان مؤثر بودن فناوری حائز اهمیت است. نقش و شیوه کار معلمان می‌تواند موانع بسیاری را از سر راه یادگیری بردارد. به همین دلیل لازم است معلمان به‌طور مرتب آموزش ببینند تا بتوانند هر چه مؤثرتر از این ابزارها استفاده کنند. چنانچه آموزش معلمان به‌خوبی انجام نگیرد، نتیجه بسیار ضعیفی حاصل خواهد شد.

۷. نقطه نگاه والدین در استفاده از فناوری برای یادگیری نیز بسیار مؤثر است. والدین و مراقبان مهم‌ترین کنشگران در آموزش کودکان هستند و حمایت آن‌ها از فناوری استفاده شده، به مؤثرتر شدن آموزش‌ها منجر می‌شود. به همین منظور لازم است هنگام برخورد با والدین طبقه محروم، آن‌ها را فعالانه درگیر کنیم تا ترس‌شان نسبت به فناوری از بین برود و درباره آموزش کودکان‌شان به این شیوه، رویکرد مثبتی در آن‌ها شکل بگیرد.

امید است بر مبنای این اصول و یافته‌های حاصل از تعاملات بین یادگیرنده و فناوری در ایجاد عاملیت یادگیری، بتوان برنامه‌های مؤثرتری برای گروه‌های آسیب‌پذیر طراحی کرد تا آموزش از راه دور برای تمامی دانش‌آموزان قابل دسترسی، درگیر کننده و منجر به رسیدن به دستاورد شود و از شکاف آموزشی در دوره بحران بکاهد.

تهیه و تنظیم:

مژده جانه، کارشناسی ارشد روان‌شناسی تربیتی و مدرس مرکز

منبع: <https://www.roshdmag.ir>

نقش برنامه ریزی آموزشی در کنترل آسیب های اجتماعی و پدیده های نو ظهور

قسمت دوم

از جمله تدابیر پیش گیرنده توسط والدین را می توان این چنین نام برد:

- والدین حتی الامکان باید با فعالیت های اینترنتی و آن چه فرزندان شان در این فضا می توانند انجام دهند آشنا شوند و راه های مقابله یا آن را قرا بگیرند.
- والدین باید کامپیوترها را در منزل در جایی قرار دهند که امکان استفاده خصوصی از آن وجود نداشته باشد و بتوانند به راحتی فعالیت های فرزندان را تحت نظر داشته باشند.
- والدین و فرزندان شان می توانند درباره قواعد و مقررات استفاده از اینترنت در منزل بحث و تبادل نظر کنند و در نهایت والدین مقررات خاصی را در این زمینه به فرزندان خود ابلاغ نمایند و موضوعات و موارد مربوط را به آن ها تذکر دهند.

به عنوان مثال:

الف) زمان و شرایط لازم برای استفاده از اینترنت.

ب) مدت زمانی که فرزند می تواند از اینترنت استفاده کند.

ج) انواع وب سایت ها و فعالیت های قابل قبول و غیر قابل قبول.

د) اطلاعاتی که می توان در ضمن استفاده از اینترنت افشا کرد.

ه) چگونگی مواجهه با مشکل در هنگام استفاده از اینترنت و کمک گرفتن از والدین.

والدین باید دیدگاه خود را در خصوص موضوع های صریح جنسی و رفتار های ناشایست تعدیل کنند و درباره غیر مجاز و مخرب بودن برخی از سایت ها برای فرزندان شان توضیح دهند زیرا در غیر این صورت آن ها واکنش های منفی نشان خواهند داد و به پی راهه خواهند رفت.

• والدین باید این واقعیت را بپذیرند که فرزندان شان، نسبت به آن ها، بیشتر با فضای اینترنت خو گرفته اند، لذا اگر می خواهند در این مورد اقدامات مؤثری انجام دهند باید وقت بیشتری صرف کرده این خلاء را پر کنند. مانند گذراندن اوقات بیشتری با فرزندان در فضای بیرون از خانه به طوری که فرزندان از نظر عاطفی، احساس خلأ نکنند و برای جبران این کمبود به فضای مجازی پناه نبرند.

• والدین باید به تفاوت میزان اعتماد به نفس فرزندان خود در فعالیت های آن لاین و فعالیت در فضای خارج می بپردازند و به آن توجه داشته باشند، جوانان ممکن است در فضای مجازی دست به کار هایی بزنند که در عالم فیزیکی جرئت ارتکابش را نداشته باشند. به همین دلیل والدین باید نسبت به فعالیت های آن ها مراقبت ویژه ای به عمل آورند.

• والدین باید به فرزندان شان هشدار دهند که کلمات گذر خود را کاملاً مخفی نگه دارند و حتی در اختیار نزدیک ترین دوستان خود نیز قرار ندهند تا با استفاده از نشانی هست الکترونیکی آن ها مطالب نامناسب برای دیگران ارسال نگردد.

• باید به نوجوانان آموزش داد تا هیچ یک از اطلاعات و عکس های شخصی و خلواذگی خود را، به ویژه در اتالی های گفت و گو، در اختیار کسی قرار ندهند.

• مجموعه اطلاعاتی که نوجوانان وارد کامپیوتر می کنند، باید قابل ردیابی بوده از مخفی کردن و پاک کردن آن ها خودداری نمایند تا والدین در صورت ضرورت بتوانند آن ها باز بینی کنند و به فعالیت های آن ها اشراف داشته باشند.

- توجه عملی خانواده ها به ارزش های دینی و ملی مانند حله ارحام و رقت و آند با فمیل وارحام در ایجاد و مراسم ملی و مذهبی که مانع از دوست یابی ها و از هم پاشیده شدن خانواده ها می شود.
- نظارت اماکن به کافی نت ها و تولید بازی های رایانه ای.
- تشکیل پلیس پیش گیری سایبری برای گشت در فضای سایبر و کمک به افرادی که در معرض خطرند.
- هم چنین آگاهی و هوشیاری بیشتر پلیس سایبری در مورد انواع جدید

جرایم رایانه ای و اقدام برای نا کارآمد کردن دیسک های دشمنان در این زمینه.

- حضور بسج در دولت الکترونیک: بسیج باید با استفاده از امکانات و نیروی انسانی عظیمی که در اختیار دارد نسبت به برنامه ریزی برای جوانان این عصر و بوعه اقدام نماید و با تشکیل گروه های علمی و فنی اقدام به راه اندازی سایت ها و وبلاگ های علمی، اسلامی بپردازد و بسیج می تواند به عنوان یک نهاد فرهنگ ساز در شهر، نسبت به فرهنگ سازی در سطح شهرستان اقدامات مقتضی را انجام دهد.

- تشکیل ستادی متشکل از همه نهادهای ذی ربط تحت نظر دادستانی کل کشور برای برنامه ریزی جلوگیری از آسیب های اجتماعی و سایر آسیب های مرتبط با فن آوری اطلاعات در حال حاضر دادستانی کل کشور در حال تشکیل ستادی تحت عنوان «ستاد پیش گیری و مبارزه با جرائم فن آوری اطلاعات» است. هم چنین به نظر می رسد مهم ترین مسئله که می تواند از این معضل جلوگیری کند مسئولان اداره کنندگان جامعه و مسئولان پرتازه و سایت های اینترنت هستند که با کنترل صحیح و جلوگیری از ایجاد سایت های مبتذل و ایجاد سرگرمی های مناسب برای جوانان به بهترین شکل می توانند مانع انحرافات شوند و تنها کافی نیست که از پندی های یک لص صحبت کرد ولی جلوی آن را نگیریم. مانند این است که از مضرات یک غذا صحبت شود ولی آن را آماده کرده در اختیار دیگران قرار داد و این نه تنها بی فایده است بلکه اثر معکوس دارد و فرد را بیشتر ترغیب به آن امر می کند پس ابتدا باید از خود شروع کنیم.

- قانون گذاری به منظور تعیین وظایف نهادهای در فضای سایبر و احداث تشکیل نهادهای ضروری برای پیش گیری و مبارزه با آسیب های مرتبط با فن آوری اطلاعات. هم چنین وضع قوانین سخت گیرانه تر برای برخورد با مجرمان جرایم اینترنتی و اجرایی نمودن این قوانین.

- انجام پژوهش های میدانی و کاربردی و یافتن مشکلات با توجه به فرهنگ بومی هر استان برای ارائه راه حل های لازم درخصوص رفع مشکلات موجود ضرورت دارد.

بحث و نتیجه گیری

ارتباط از طریق فضای مجازی در سال های اخیر جایگاه قابل توجهی در بین نسل جوان جامعه ما پیدا کرده است. شبکه های اجتماعی در ابعاد مختلف زندگی افراد (فردی و اجتماعی) و شکل دهی به هویت نقش

دارند و حتی روی ابعاد اقتصادی و اجتماعی و سیاسی جوامع هم تأثیر گذارند. امروزه با توجه به تقشی که تا کنون در ابعاد مختلف زندگی داشته اند، نمی توان آن ها را نادیده گرفت. در حال حاضر اینترنت ابزار مناسبی برای توسعه ی افکار و اندیشه های بشری محسوب می شود به شرط آن که در راه صحیح استفاده شود. افراد باید برای ورود به دنیای مجازی اطلاعات کافی در اختیار داشته باشند تا دچار مشکلات مالی و اجتماعی نشوند. ارتباطات سالم در فضای مجازی و لزوم هوشیاری جوانان و خانواده ها نسبت به تهدیدات فضای سایبری در درجه ی نخست اولویت قرار دارد و پیش گیری از آسیب های اجتماعی با انجام برنامه ریزی های جامع آموزشی و توجه والدین به رفتار فرزندان بسیار مهم است و برای جلوگیری از همه پاشیدگی خانواده ها، والدین باید تا حدودی به فن آوری های روز دنیا مسلط و آگاه باشند که تغییر در رفتار فرزندان به معنای ایجاد تغییر در طرز فکر آنهاست و هنگامی که بنیان فکری و شخصیت آن ها به صورت نا صحیح شکل گیرد، راه نفوذ شیادان به حریم خصوصی افراد و محیط امن خانواده یاز می شود.

لذا، چنان چه خانواده ها نسبت به شیوه های جدید ارتباط فرزندان خود آگاهی و شناخت کافی و لازم داشته باشند، از انجام بسیاری از جرایم و ارتباطات پنهانی آنان جلوگیری به عمل می آید.

به منظور پیش گیری و کاهش آسیب های اجتماعی در فضای مجازی راه کارهایی مطرح شده اند که در صورت اجرای به موقع و متناسب می توانند عمر بخش واقع شوند.

با توجه به این که بیشتر استفاده کنندگان از فضای مجازی نوجوانان

و جوانان هستند، فرهنگ سازی برای کاهش پیامدهای آن ضروری است. لذا اطلاع رسانی، آموزش نحوه استفاده صحیح از این فن آوری می تواند مؤثر واقع گردد.

استفاده از ظرفیت هایی هم چون رسانه های دیداری و شنیداری، روزنامه ها، مجلات، نشریات برای نهادینه شدن فرهنگ سایبری.

سرگزازی جلسات آموزشی از سوی مصادر امور فرهنگی در شهرستان ها به منظور آشنا نمودن و اطلاع رسانی به والدین در مورد فن آوری های جدید به ویژه اینترنت و شبکه های اجتماعی مجازی.

سرگزازی کلاس های آموزشی در مدارس برای آگاهی دادن به نوجوانان و جوانان در مورد مزایا و معایب فن آوری های جدید و نحوه ی استفاده ی صحیح از آنها.

تشویق به شرکت در فعالیت های اجتماعی و تقویت این گونه رفتارها توسط والدین.

وضع قوانین سخت گیرانه تر برای برخورد با مجرمان جرایم اینترنتی و اجرایی نمودن این قوانین.

آگاهی و هوشیاری بیشتر پلیس سایبری در مورد انواع جدید جرایم رایانه ای و اقدام برای نا کارآمد کردن دیسک های دشمنان در این زمینه.

پخش آگاهی های آموزنده از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در رادیو و تلویزیون برای افزایش آگاهی خانواده ها در خصوص خطرات ناشی از اینترنت.

گذراندن اوقات بیشتری با فرزندان در فضای بیرون از خانه به طوری که فرزندان از نظر عاطفی، احساس خلأ نکند و جهت جبران این کمبود به فضای مجازی پناه نبرند.

پخش برنامه های کوتاه آموزشی درباره مزایا و معایب اینترنت از زبان ورزشکاران و هنرمندان محبوبی که عموماً جوانان آنها را الگوی خود قرار می دهند.

طراحی بازی های رایانه ای به گونه ای که در آنها انواع خطرات موجود در فضای مجازی و راه کارهایی برای آشنایی و مقابله با آنها تعبیه شده است.

ساخت و پخش فیلم ها و سریال هایی با موضوع اینترنت و مزایا و معایب آن.

استفاده از آموزه های دینی از جمله امر به معروف و نهی از منکر به عنوان نوعی کنترل اجتماعی توسط هر شخص.

آموزش مهارت هایی چون حل مسئله، تصمیم گیری، ارتباطات فردی و اجتماعی، تفکر و خلاقیت، مقاومت در برابر خواسته های نامشروع دیگران و نه گفتن، ابراز وجود، تقویت معنویت و موضوعات دینی، مراقبت و صیانت جنسی، خوبستن داری.

استفاده مناسب از زمان و غنی سازی اوقات فراغت و خودشناسی می تواند کمک به سزایی در ایجاد نگرش منفی نسبت به استفاده نادرست از شبکه های مجازی و زمینه ساز مصونیت برای آینده سازان جامعه باشد - گسترش برنامه های ورزشی، اردوهای تفریحی، برگزاری نمایشگاه، مسابقات، جشنواره های هنری مختلف اعم از سرود، مقاله نویسی، روزنامه دیواری، تئاتر، کاریکاتور و ...

ایجاد اتاق فکر در محیط های آموزشی یا هدف نهادینه سازی تفکر قبل از عمل، اقدامی مناسب است که هم اندیشی و تولید ایده های جدید را به همراه خواهد داشت. ارتقای سطح آگاهی و آموزش والدین، در مورد نحوه ارتباطات صحیح با فرزندان و شناخت علل و عوامل مؤثر در بروز آسیب های اجتماعی نوجوانان از مهم ترین عواملی است که بی شک نقش مهمی در کاهش تمایل و کشش به سمت فضاهای مجازی رایانه دیجیتال خواهد داشت.

ارائه خدمات مشاوره ای به ویژه مشاوره های تلفنی و رایانه ای می تواند نیاز نوجوانان را به داشتن یک حامی تأمین کند بدون شک نیاز نوجوانان در معرض آسیب به چنین خدماتی به مراتب بیشتر از دیگران است.

تقویت کانون ها و تشکل ها برای انجام برنامه های پیش گیری در جهت رشد اجتماعی و عقلی، چنین تلاش هایی می تواند در تقویت برنامه ریزی های آموزشی نیز مؤثر واقع شود.

انجام مطالعات و پژوهش های کاربردی و برنامه ریزی شده به منظور شناخت عوامل تأثیرگذار در گرایش نوجوانان به آسیب های اجتماعی - جرایمی و تدوین بخشی در کتاب های درسی در ارتباط با فن آوری های جدید، اینترنت و خطرات بالقوه ی آنها.

با توجه به این که فضای مجازی بسیار گسترده است و افراد می توانند از هر گوشه ی دنیا به یک دیگر پیام ارسال نمایند، این امکان وجود دارد که مجرم و قربانی هر یک در کشوری متفاوت ساکن باشند؛ لذا ضروری است تا یک هماهنگی بین المللی میان پلیس سایبری تمامی کشورهای برخوردار از این فن آوری ها صورت گیرد تا در صورت امکان، جلوی ارتکاب جرم گرفته شود. با پس از ارتکاب، امکان بازداشت و مجازات مجرم سریع تر و آسان تر صورت گیرد.

هنجار سازی های مثبت و ترویج فرهنگ استفاده از اینترنت و فضای مجازی.

تهیه و تنظیم
خلیل شیریانی

علائم اختلالات هیجانی-رفتاری رایج در کودکان

در یک سطح رشد قابل مقایسه، مشاهده می‌شود، وجود دارد. این اختلال عمدتاً در کودکان تشخیص داده می‌شود اما اغلب تا بزرگسالی نیز ادامه می‌یابد. اختلال نارسایی توجه همراه با بیش‌فعالی به سه شکل اصلی مشاهده می‌شود:

۱- نوع غالباً تکانشی-بیش‌فعالی، به‌طوری که کودک دارای سطح فعالیت افزایش یافته است.

۲- نوع غالباً بی‌توجه، به‌طوری که حواس کودک عمدتاً به‌راحتی پرت می‌شود اما عموماً حالت تکانشی و بیش‌فعالی ندارد.

۳- نوع ترکیبی (تکانشی-بیش‌فعالی و بی‌توجه)، به‌طوری که کودک رفتارهایی از هر دو نوع را نشان می‌دهد.

علائم شایع اختلال نارسایی توجه همراه با بیش‌فعالی عبارت‌اند از:

- بی‌قراری
 - بی‌نظمی
 - پرخاشگری
 - بی‌حوصلگی
 - حواس‌پرتی
 - صحبت بی‌وقفه
 - ناتوانایی در آرام نشستن
 - مشکل در توجه و تمرکز
 - عدم پیروی از دستورات
 - عدم مشارکت در فعالیت‌های آرام
 - اشکال در پردازش سریع و دقیق اطلاعات
 - انجام کارها بدون در نظر گرفتن عواقب آن
 - بی‌مقدمه پاسخ دادن یا بیان پیشنهادات نامربوط
- اگرچه در برخی کودکان دارو می‌تواند باعث کاهش علائم شود، اما مداخلات والدین نیز می‌تواند در کاهش بسیاری از مشکلات رفتاری مرتبط با اختلال نارسایی توجه همراه با بیش‌فعالی و تکانشگری مفید باشد. در بعضی مواقع، اختلال نافرمانی مقابله‌ای نیز با اختلال نارسایی توجه همراه با بیش‌فعالی همراه می‌شود.

اختلال نافرمانی مقابله‌ای

اختلال نافرمانی مقابله‌ای با سرپیچی مداوم و نافرمانی نسبت به مراجع قدرت مشخص می‌شود. علائم ممکن است شامل موارد زیر باشد:

- کینه‌توزی
- به‌راحتی عصبانی شدن
- اذیت و آزار عمدی دیگران
- سرپیچی از قوانین و مقررات
- مشاجره‌ی مکرر با بزرگسالان
- سرزنش دیگران برای اشتباهات

کودکان دارای اختلال نافرمانی مقابله‌ای علائم خود را در خانه، مدرسه و سایر محیط‌ها نشان می‌دهند. آنها تمایل زیادی به درگیری با همسالان شان دارند که معمولاً منجر به اقدامات مکرر انتقامی می‌شود. چنانچه اقدامات و مداخلات

اختلالات هیجانی-رفتاری خیلی بیش از یک قشر قریب ساده، یک خودسری یا لجبازی کودکانه است. اختلالات هیجانی-رفتاری واقعی دوران کودکی، بسیار جدی است. کودکی که اختلال هیجانی-رفتاری مشخصی دارد، مشکلاتی را تجربه می‌کند که به اندازه‌ی کافی شدید هستند تا عملکرد تحصیلی و روابط او با دوستان و اعضای خانواده‌اش را مختل کنند.

اختلالات هیجانی-رفتاری کودکان بدون انجام تمهیدات درمانی، به‌مرور زمان وخیم‌تر می‌شوند. بنابراین چنانچه مشکوک به وجود حتی یک اختلال هیجانی-رفتاری در فرزندتان هستید، حتماً به یک متخصص بهداشت روانی یا روان‌شناس بالینی و یا روان‌پزشک کودک و نوجوان مراجعه کنید تا ارزیابی‌های دقیق بالینی از او به عمل آورد. انواع مختلفی از اختلالات

هیجانی-رفتاری با علل و درجات متفاوت وجود دارند که متأسفانه در اغلب مواقع یک کودک بیش از یکی از آنها را دارد.

اختلال نارسایی توجه همراه با بیش‌فعالی

اختلال نارسایی توجه همراه با بیش‌فعالی که اخیراً بسیار مورد بحث و بررسی قرار گرفته است یکی از شایع‌ترین اختلالات دوران کودکی است که بر خانواده، کودک، و تحصیل وی تأثیر می‌گذارد. اگرچه این اختلال بر تحصیل دانش‌آموز تأثیر می‌گذارد، ولی با ناتوانی‌های یادگیری تفاوت دارد. شیوع آن در کودکان حدود ۸ تا ۱۱ درصد است. بروز این اختلال در پسران ۳ برابر بیشتر از دختران است که علت آن هنوز مشخص نیست. اختلال نارسایی توجه همراه با بیش‌فعالی، توانایی فرد جهت ساماندهی و تنظیم رفتار در پاسخ به محرکات محیط را مختل می‌سازد. انجمن روان‌پزشکی آمریکا، اختلال نارسایی توجه همراه با بیش‌فعالی را به یک الگوی پایدار عدم توجه و یا بیش‌فعالی-تکانشی که اغلب و به دفعات بروز می‌کند و حالت آن شدیدتر از حالاتی است که معمولاً در افرادی که

مناسب و بهنگام در مورد آنها صورت نگیرد، اختلال نافرمانی مقابله‌ای‌شان تبدیل به اختلال سلوک خواهد شد.

اختلال سلوک

این اختلال شامل الگوی تکراری نقض حقوق دیگران یا نقض مداوم قوانین و مقررات اجتماعی متناسب با سن می‌شود. اختلال سلوک اغلب شامل موارد زیر است:

- دزدی
- شبگردی
- دروغ‌گویی
- فرار از خانه
- فرار از مدرسه

• آتش سوزی عمدی

• تخریب اموال و خرابکاری

• خشونت نسبت به افراد و حیوانات

• مجبور کردن کسی به فعالیت جنسی

• استفاده از سلاح مانند چوب، چاقو یا اسلحه

کودکانی که اختلال سلوک دارند اغلب از مدرسه اخراج می‌شوند. آنها ممکن است به دلیل سوء استفاده از مواد مخدر یا مشروبات الکلی با پلیس و مراجع قانونی درگیر شوند. کودکان و نوجوانان دارای اختلال سلوک ممکن است نیاز به مداخلات فشرده مانند پشتیبانی در منزل یا اقامت در اردوگاه‌های تخصصی داشته باشند.

درمان اختلالات هیجانی-رفتاری

اختلالات هیجانی-رفتاری معمولاً با گروهی از متخصصان به بهترین وجه ممکن درمان می‌شوند. در صورت نیاز به دارو می‌توان از روان‌پزشک کودک کمک گرفت. روان‌درمانگران می‌توانند به کودکان در یادگیری مهارت‌های جدید برای مدیریت احساسات و رفتارهای خود و نیز آموزش والدین کمک کنند.

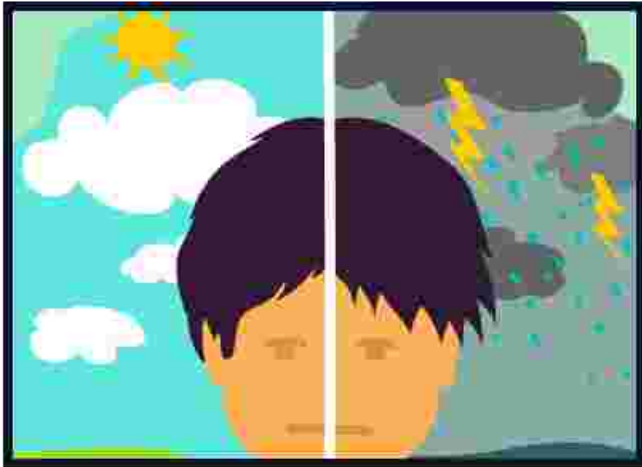
ممکن است به خدمات آموزش ویژه برایشان نیاز شود. کودکان دارای اختلالات هیجانی-رفتاری ممکن است در مدرسه از جمله کلاس‌های ویژه به حمایت بیشتری نیاز داشته باشند. بعضی اوقات روان‌شناسان می‌توانند با انجام آزمایشاتی، ناتوانی‌های یادگیری یا سایر موارد اساسی در زمینه سلامت روان را که ممکن است در بروز مشکلات رفتاری کودکان نقش داشته باشند را رد کنند.

اختلالات هیجانی-رفتاری می‌توانند ناشی از عوامل ژنتیکی یا محیطی باشند. اگر گمان می‌کنید فرزندتان ممکن است اختلال هیجانی-رفتاری داشته باشد، حتماً با پزشک متخصص او صحبت کنید. متخصص کودکان ممکن است ارزیابی اولیه را انجام دهد و فرزند شما را برای انجام آزمایشات جامع‌تر و دقیق‌تر به متخصصان یا مراکز دیگری ارجاع دهد.

تهیه و تنظیم:

علی اسلامبولچی مقدم

کارشناس ارشد روان‌شناسی و آموزش و پرورش کودکان استثنایی و مدرس مرکز

اثرات کرونا در بارداری

برای جنین

قسمت اول

مقدمه:

Coronavirus-2019 (COVID-19) یک بیماری تنفسی همه گیر جهانی است که توسط سندرم حاد تنفسی جدید کرونا ویروس (SARS-CoV-2) ایجاد می شود. افراد COVID-19 معمولاً تحت تأثیر ذات الریه ویروسی قرار می گیرند، معمولاً تب، سرفه، گلودرد، و خستگی دارند. طبقه بندی COVID-19 را می توان به شدید (تعریف شده به عنوان تاکی پنه ≤ 30 تنفس در دقیقه)، اشباع اکسیژن $\geq 93\%$ در حالت استراحت، یا نسبت FO_2/PaO_2 کمتر از 300 میلی متر جیوه) و بحرانی (نارسایی تنفسی نیاز به تهویه مکانیکی)، سپتیک تقسیم کرد. شوک، یا سایر اختلالات یا تارسایی اقدام که نیاز به مراقبت های ویژه دارد.

پاسخ ایمنی طبیعی بارداری. بارداری به عنوان یک حالت ضد التهابی توصیف شده است، زیرا التهاب منجر به عوارض مادری و جنینی می شود. با این حال، ممکن است این موضوع کاملاً دقیق نباشد، زیرا برخی از مطالعات خلاف آن را بیان می کنند. گزارش شده است که سه ماهه اول پیش التهاب و سه ماهه دوم ضد التهاب است و سه ماهه سوم به فاز پیش التهابی برمی گردد. در طول سه ماهه اول، زمانی که لانه گزینی و جفت انجام می شود، یک پاسخ التهابی برای نفوذ موفقیت آمیز پلاستوسیت به رحم برای لانه گزینی و برای رخ دادن تهاجم تروفوبلاست ایجاد می شود. در این مرحله سیستم مادر ضعیف می شود و مادر از حالت تهوع صبحگاهی، خستگی و سردرد رنج می برد که نشان دهنده مرحله پیش التهابی است. علاوه بر این، در سه ماهه دوم، یک حالت ضد التهابی شروع می شود و جنین به سرعت رشد می کند و رشد می کند. سلامت مادر نیز بهبود می یابد و تهوع صبحگاهی و سایر علائم به تدریج ناپدید می شوند.

در سه ماهه سوم، رشد جنین کامل شده و فرآیند زایمان در سیستم مادر آغاز می شود. پاسخ ایمنی دوباره برای زایمان نوزاد و جفت فعال می شود برای اینکه این اتفاق بیفتد. سلول های ایمنی به میومتر حمله می کنند و در نتیجه یک فاز پیش التهابی ایجاد می کنند که انقباضات رحم را فعال می کند. مورد دوم نشان دهنده این است که

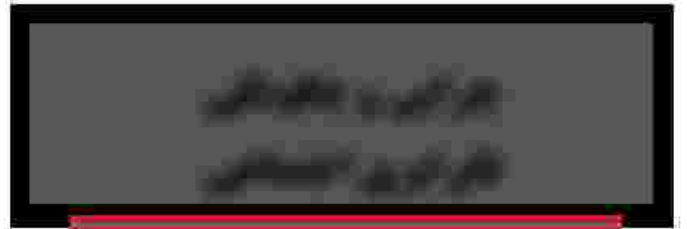
تغییر سیتوکین ها در دوران بارداری می تواند باعث ایجاد حساسیت به بیماری های عفونی شود. در کشورهای آفریقایی که مالاریا بار سلامتی را به همراه دارد، زنان باردار بیشتر در معرض خطر ابتلا به این بیماری در سه ماهه اول بارداری خود هستند که یک مرحله پیش التهابی است. در حالی که سایر زنان در مناطقی که موارد تب لاسا وجود دارد بیشتر به این بیماری مبتلا شدند. در سه ماهه سوم.

کرونا یک بیماری پیش التهابی است و بنابراین ممکن است به راحتی به شرایط مناسب حمله کند. به عنوان مثال، در طول سه ماهه اول و سوم بارداری، زنان در مرحله پیش التهابی قرار دارند که محیط مناسبی برای ویروس است و بنابراین در معرض خطر بالاتری برای ابتلا به بیماری نسبت به سه ماهه دوم قرار دارند. با این حال، در حال حاضر هیچ گزارشی در مورد انتقال ویروس کرونا از مادر به نوزاد وجود ندارد، که ممکن است بسیار بعید باشد زیرا جفت یک مکانیسم محافظتی در برابر ویروس ها ایجاد می کند. گزارش شده است که جفت در اوایل سه ماهه اول بارداری به طور فعال در برابر پاتوژن های خارجی یا عملکرد ضد میکروبی محافظت می کند. این مکانیسم از جنین در برابر عفونت های ویروسی محافظت می کند اما نه لزوماً از مادر. بنابراین، حساس شدن جفت برای القای پاسخ ایمنی، آسیب پذیری در برابر عفونت ها را در زنان باردار ایجاد می کند.

در حالی که اکثر نوزادان متولد شده از مادران مبتلای SARS-CoV-2 دارای نشانه های منفی هستند و با بیماری ناشی از ویروس همراه نیستند. در مواردی مشاهده شده است که نوزادان مثبت آزمایش

ایمنی ضعیف، به این معنی که دارای سایر عفونت های زمینه ای یا مزمن هستند، و شاید زنان باردار هستند. گزارش ها نشان داده اند که زنان در دوران بارداری در برابر عفونت های تنفسی آسیب پذیرترند. هدف اصلی این بررسی این است که آیا بارداری یک عامل خطر برای COVID-19 است یا خیر.

سازمان بهداشت جهانی (WHO) در مارس 2020 یک بیماری همه گیر جهانی بیماری کرونا ویروس 2019 (COVID-19) را اعلام کرد که ناشی از سندرم شدید تنفسی حاد Coronavirus 2 (SARS-CoV-2) است که تا اوت 2020، منجر به مرگ بیش از 4 میلیون نفر شد. برای درک انتقال، بروز، پاتوژن بیماری و اثرات کوتاه مدت و بلند مدت پس از عفونت تلاش بسیار زیادی شده است. به ویژه، تأثیر عفونت SARS-CoV-2 بر مادران و نوزادان آنها. شواهد نشان می دهد که زنان باردار مبتلا به COVID-19 مستعد ابتلا به بیماری های شدید با خطر بالای زایمان زودرس و همچنین خطر بالای مرگ مادر و یا جنین هستند. یافته ها یادآور پیامدهای وحشتناک سایر عفونت های ویروسی تنفسی مشابه در طی تاریخ است، همانند آنفلوآنزای A/H1N1، سندرم حاد تنفسی حاد (SARS)، و سندرم تنفسی خاورمیانه (MERS)، جایی که زنان باردار مبتلا در معرض خطر مرگ و میر شدید برای خود و نوزادان خود هستند.

نابرابری‌های اجتماعی یک پدیده‌ی جهانی است و بر کلیه روابط اجتماعی میان انسان‌ها اثر می‌گذارد، به همین جهت از اهمیت زیادی برخوردار است. این گستردگی سبب آن شده که به مسئله اجتماعی شناخته شده‌ای تبدیل شود، اما تلاش برای رفع آن با سختی‌های بسیار همراه است.

یکی از مباحثی که در ارتباط با نابرابری‌های اجتماعی در میان اندیشمندان جایگاه ویژه‌ای داشته و نظریات بسیاری در ارتباط با آن مطرح شده است؛ طبیعی بودن یا غیر طبیعی بودن نابرابری‌های اجتماعی است.

سؤال این است که چگونه این نابرابری‌ها در جامعه به وجود می‌آیند؟ چرا در جامعه نابرابری وجود دارد و به چه معناست؟ نابرابری در چه شرایطی مطلوب و در چه وضعیتی نامطلوب است؟

گاهی نابرابری‌ها امری طبیعی محسوب می‌شوند، مثلاً اینکه جنسیت نوزادی که متولد می‌شود دختر باشد یا پسر، اما بعد از آنکه فرد وارد جامعه شد و این نابرابری طبیعی مبنایی برای تبعیض یا عدم برخورداری از مزایای اجتماعی قرار گرفت، آن زمان تبدیل به نابرابری اجتماعی می‌شود؛ که این نوع نابرابری، منطقی نیست. در این شرایط، فرد به حکم آن که مرد است از حقوق انسانی بیشتری نسبت به زنان برخوردار است. یا فرد به حکم آنکه سیاه پوست به دنیا آمده نسبت به سفیدپوستان از حقوق انسانی کمتری برخوردار است این نابرابری‌ها را نابرابری‌های اجتماعی می‌نامیم که نادرست است و قابل توجیح و توضیح نیست، اما در سطح جامعه شاهد آنها هستیم.

بطور کلی در بین دیدگاه‌هایی که در ارتباط با نابرابری‌های اجتماعی وجود دارد، به سه دیدگاه مشخص می‌توان اشاره کرد:

۱. رویکرد لیبرالی: این دیدگاه معتقد است که جامعه، اقشار مختلفی دارد. یعنی شبیه به زمین‌شناسان که زمین را لایه بندی و قشر بندی می‌کنند، آنها هم جامعه را قشر بندی می‌کنند و معتقدند: همان طور که جامعه به پزشک و متخصص نیاز دارد به کارگر هم نیاز دارد؛ بنابراین باید در جامعه، همه نوع قشری وجود داشته باشد اما چون این قشرها در یک سطح نیستند و حقوق آنها متفاوت است، پس نابرابری هم اتفاق می‌افتد. تفکر لیبرال به دنبال توجیح کردن نابرابری‌ها در جامعه است و می‌خواهد چنین مطرح کند که نابرابری خیلی هم مسئله‌ی عجیبی نیست و باید بپذیریم که نابرابری وجود داشته باشد، زیرا که افراد از لحاظ سطح سواد، هوش، استعداد و توانمندی با هم متفاوت اند، و ارزش کارهای شان نیز با هم متفاوت است، بنابراین باید جایگاه، حقوق و درآمد متفاوتی هم داشته باشند. ایراد وارد بر لیبرالیسم آن است که نمی‌توان فردی را که امکان درس خواندن، مدرسه رفتن و اخذ تخصص را ندارد، یا فردی که از تمامی امکانات آموزشی برخوردار بوده است در کنار هم قرار داد و نابرابری بین آنها را طبیعی دانست؟

پس این انتقاد به جامعه شناسان لیبرال وارد است که نقطه‌ی شروع افراد را در نظر نمی‌گیرند. نقطه‌ی شروع آن روستایی، یک روستای محروم و بدون امکانات است که پتانسیل رشد و آموزش را ندارد. نقطه‌ی شروع فردی که در شهر متولد شده است، محیطی است با کلیه امکانات آموزشی و فضایی مستعد پیشرفت.

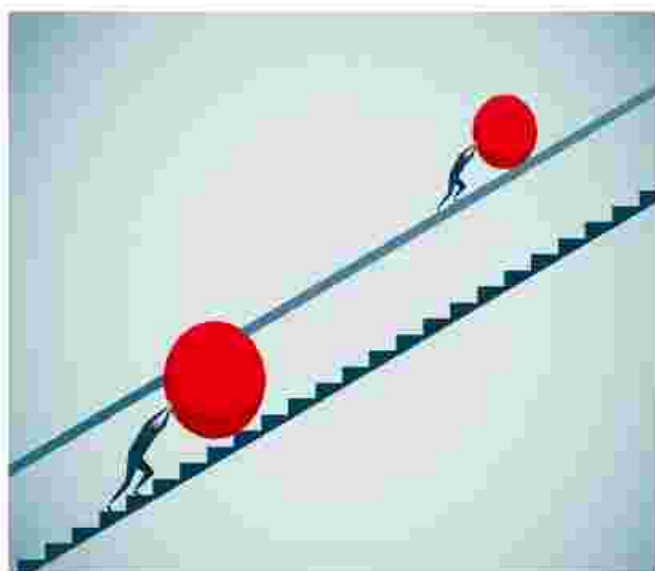
۲. رویکرد سوسیالیستی: این گروه به شدت مقابل تفکر لیبرال قرار گرفته و معتقد جدی آن هستند، آنها معتقدند که این رقابت ناعادلانه است، چرا که نقطه‌ی شروع این دو نفر نابرابر است، پس باید نقطه‌ی صفر را برابر کنیم، به همه به یک اندازه امکانات و درآمد پرداخت کنیم، امکانات جامعه به طور برابر بین همه تقسیم شود، در اصل سوسیالیست به دنبال برابری کامل بین اقشار جامعه است، که به این تفکر هم اشکالی اساسی وارد است.

در نقد تفکر سوسیالیست که طرفدار برابری کامل است باید گفت: یک، آیا این برابری کامل مقدور است؟

دوم، اینکه اگر حقوق اجتماعی انسان‌ها یکسان شود، انگیزه‌ها از بین می‌رود، دیگر هیچ فردی برای پیشرفت و تلاش، انگیزه‌ای ندارد و می‌گوید: من هر چقدر بیشتر کار کنم هم باز حقوقی برابر با آن فرد دارم که کم کار کرده است، و این تلاش را بیپایه می‌دانند، در ضمن این نابرابری در قدرت، نابرابری در ثروت را به وجود آورده و آن افرادی که می‌خواهند برابری ایجاد کنند، طبیعتاً سهم بیشتری را به خود اختصاص خواهند داد، مانند سوسیالیست‌هایی که در شوروی سابق حکومت کردند و سهم بیشتری برای خود برداشتند و همین امر، سبب ایجاد یک نابرابری شدید به نفع طبقه‌ی حاکم شد.

۳. رویکرد سوم: تفکر عدالت محور. این گروه عقیده دارند که باید نقطه‌ی صفر را برابر کنیم و در ابتدا امکانات و حقوق یکسان

بین گروه‌های آن پیچیده‌تر و در عین حال متنوع‌تر می‌گردد. به همین دلیل اندیشمندان اجتماعی همیشه سعی کرده‌اند که خاستگاه‌ها و علت‌های این نابرابری‌ها را تبیین کنند و درباره‌ی اینکه آیا برای از بین بردن این نابرابری‌ها باید تدبیری بیندیشند یا باید آن را به حال خود رها کنند، دائماً به مناقشه می‌پردازند. دارا بودن حد لازمی از برابری در میان افرادی که در یک اجتماع زندگی می‌کنند، همیشه یکی از دغدغه‌های مسئولان بوده است. از رهگذر همین دسترسی برابر افراد به امکانات در زمینه‌های شغل، درآمد، تحصیلات، منزلت و رفاه

است که افراد احساس رضایت می‌کنند و کمتر در مقام مقایسه بر می‌آیند. شناخت عوامل مؤثر در ایجاد نابرابری و تضعیف این عوامل می‌تواند در ارائه‌ی برنامه‌ریزی دقیق از طرف مسئولان و نویند یک زندگی خوب را به افراد آن جامعه بدهد. در حال حاضر هر کدام از برنامه‌های توسعه، جهت‌گیری خودشان را به نوعی به سوی رفع نابرابری قرار داده‌اند اما دانشی که در مورد نابرابری وجود داشته باشد اندک بوده است به‌طوری‌که نابرابری به یک موضوع پیچیده و پر ابهام تبدیل شده است. در تمامی جوامع ما با نوعی درجه‌بندی از فقر روبه‌رو هستیم. همچنین تعیین این نوع درجه‌بندی برای تحلیل فقر و نابرابری در هر جامعه‌ای امری ضروری است.

تهیه و تنظیم:

علی نوزی؛ دکترای جامعه‌شناسی گرایش مسایل اجتماعی ایران، پژوهشگر اجتماعی و مدرس مرکز

در اختیار افراد بگذاریم، اما فردی که در مراحل بعدی، تلاش بیشتری کرد و استعدادهای بیشتری داشت، از حقوق بیشتری هم برخوردار شده دریافتی بیشتری داشته باشد.

نابرابری یکی از جنبه‌های عمومی و همیشگی جوامع انسانی است. تمایزهای فردی از قبیل توانایی‌های ذاتی، انگیزشی و تمایلات گوناگون افراد و تفاوت‌های اجتماعی از جمله متفاوت بودن شیوه زندگی، حقوق، فرصت‌ها، پاداش‌ها و امتیازهایی که جامعه برای افراد قائل می‌شود و به صورتی نهادی در می‌آیند، موجب بروز نابرابری‌اند. در تمامی اندیشه‌های اجتماعی و سیاسی بر اهمیت برابری به منزله‌ی یک حق تأکید می‌شود، هر چند چنین تأکیدی به دلیل فقدان ضمانت اجرایی، کاربرد چندانی ندارد. بر این اساس، برخلاف آرمان‌ها و آرزوهای مکاتب و اندیشه‌های برابری خواه، نابرابری همواره واقعیتی آزار دهنده بوده است به ویژه هنگامی که نابرابری با کاهش قدرت خرید مردم همراه باشد، کلیت نظام اجتماعی را به چالش می‌گیرد و خطر شورش‌ها، بحران‌ها و اضمحلال نظام را در بر دارد و این در حالی است که همه‌ی فرهنگ‌ها در صدد توجیه، مشروع‌سازی و یا دست کم تبیین هنجاری آن برآمده‌اند. از دسته عواملی که در جهت توجیه و مشروع‌سازی نابرابری‌ها پر آمده است نگرش افراد جامعه و ذهنیت آن‌ها نسبت به امکانات و امتیازات و فرصت‌هایی است که عده‌ای باید دارا باشند و عده‌ای حتی نسبت به آن‌ها ندارند.

اندیشمندان دینی و دولتی، نابرابری‌های ناشی از معیارها و شاخص‌های جنسی، سنی، دینی، عقیدتی، اجتماعی، اقتصادی، حقوقی، مدنی و سیاسی را تأیید و توجیه کرده‌اند. به همین مناسبت مسئله‌ی نابرابری و حرکت در راستای تخفیف یا تشدید آن از قرن‌ها پیش مطرح بوده به شکل‌های گوناگون در کتاب‌های مقدس و در گفتارهای فیلسوفان و سیاست‌ورزان بازتاب داشته است.

برابری مفهومی است با معانی گوناگون؛ بنابراین ارائه تعریفی نادرست از آن می‌تواند گمراه کننده باشد. برای نابرابری نیز تعاریف مستقلی وجود ندارد بنابراین هر آنچه که زیر عنوان برابری در نظام‌های اجتماعی مطرح می‌شود، در چارچوب ساختارهای نظام باید تعبیر و تفسیر شود، نابرابری یکی از جنبه‌های عمومی و همیشگی جوامع انسانی است. تمایزهای فردی از قبیل توانایی‌های ذاتی، انگیزشی و تمایلات گوناگون افراد و تفاوت‌های اجتماعی از جمله متفاوت بودن شیوه‌ی زندگی، حقوق، فرصت‌ها، پاداش و امتیازاتی که جامعه برای افراد قائل می‌شود و به صورتی نهادی در می‌آیند، موجب بروز نابرابری‌اند.

به‌طور کلی می‌توان گفت بحث از نابرابری‌ها و فقربندی‌های اجتماعی، از حساسیت خاصی برخوردار بوده است و شاید یکی از دلایل آن وجود گستردگی و پیچیدگی تقسیم کار در جوامع نوین است؛ به عبارتی هر چه جوامع گسترده‌تر می‌شوند، روابط

شرکت تعاونی
پیشگازان آئین زندگی

آموزش توانبخشی
فروشگاه ورزشی

تأسیس سال ۱۳۷۷